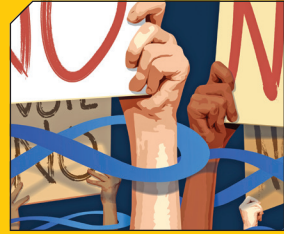

سانسور
هولوکاست

جرم‌انگاری هولوکاست باعث رواج نوعی سانسور و عدم اظهار نظر در غرب شده است. برخی از این کشورها عبارتند از:
 ■ **اتریش:** انکار هولوکاست تحت قانون ۱۹۷۴ Verbotsgesetz جرم محسوب می‌شود.
 ■ **فرانسه:** طبق قانون گسو (Gayssot Act) که در سال ۱۹۹۰ تصویب شد، انکار هولوکاست را این کشور جرم‌انگاری کرده است.
 ■ **بلژیک:** انکار هولوکاست در بلژیک نیز طبق قانون سال ۱۹۹۵ جرم است.
 ■ **آلمان، کانادا، لهستان، ایتالیا، سوئیس، مجارستان، جمهوری چک و اسلواکی:** این کشورها قوانین سختگیرانه‌ای علیه انکار هولوکاست دارند.

نگاه

چرا سانسور؟

ادوارد اسنودن، افشاگر معروف و تحلیل‌گر سابق سازمان امنیت ملی آمریکا (NSA)، در باره سانسور و آزادی بیان نظرات مهم و انتقادی‌ای مطرح کرده است. برخی از دیدگاه‌های او درباره سانسور به شرح زیر است:

سانسور به عنوان ابزار کنترل

اسنودن معتقد است که دولت‌ها و شرکت‌های بزرگ از سانسور به عنوان ابزاری برای کنترل افکار عمومی استفاده می‌کنند. او هشدار داده است که محدود کردن جریان اطلاعات، نه تنها آزادی بیان را تهدید می‌کند، بلکه باعث می‌شود مردم از حقیقت دور بمانند. او در این باره گفته است: «سانسور نشان‌دهنده ترس از حقیقت است. هر زمان که دولتی یا شرکتی تلاش می‌کند اطلاعات را مسدود کند، در واقع از قدرت مردم و آگاهی آنها می‌ترسد.»

رابطه سانسور و نظارت گسترده

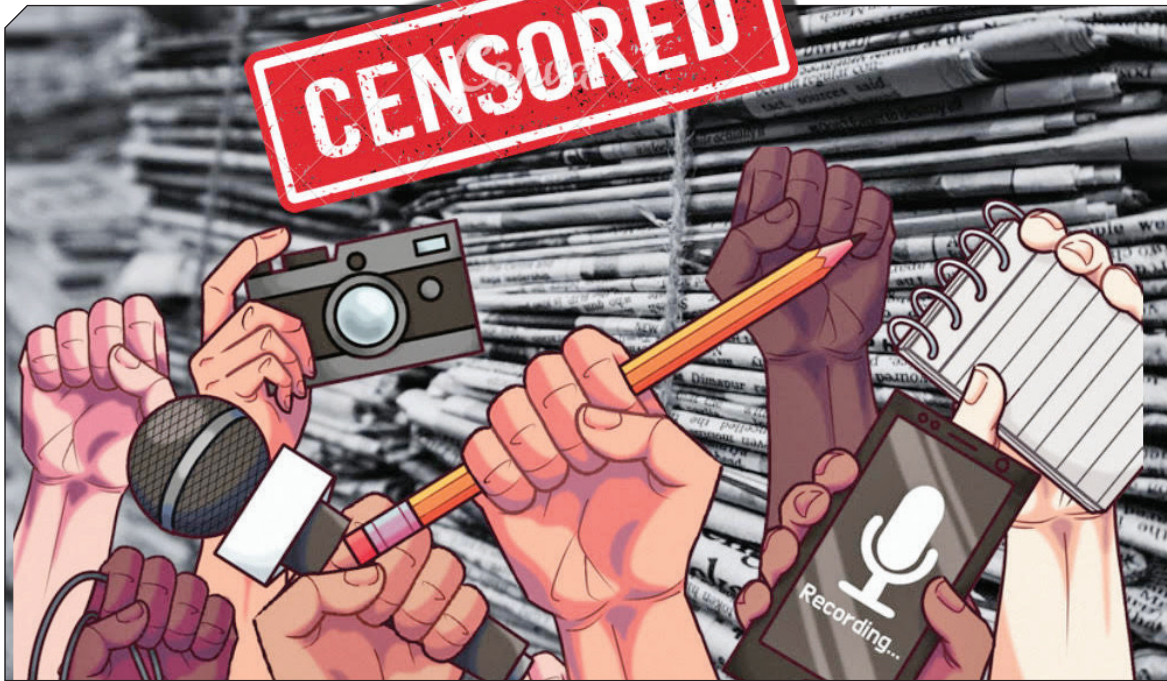
به گفته اسنودن، سانسور اغلب همراه با نظارت گسترده انجام می‌شود. دولت‌ها ابتدا اطلاعات مردم را جمع‌آوری می‌کنند و سپس با استفاده از آنها محتوای خاصی را هدف قرار می‌دهند و یا محدود می‌کنند. او این رویه را «تقاضی آشکار حقوق بشر» توصیف می‌کند.

سانسور خطرناک‌تر

اسنودن تأکید زیادی بر خطرات سانسور در فضای دیجیتال دارد. او بیان کرده که شرکت‌های فناوری، از جمله شبکه‌های اجتماعی و موتورهای جست‌وجو می‌توانند با دستکاری در الگوریتم‌ها یا حذف محتوا، جریان اطلاعات را به طور مخفیانه کنترل کنند. این نوع سانسور، به عقیده او، خطرناک‌تر از سانسورهای سنتی است؛ زیرا مردم معمولاً متوجه آن نمی‌شوند.

معنای واقعی آزادی بیان

اسنودن درباره سانسور گفته است که آزادی بیان زمانی معنا پیدا می‌کند که بتوانید چیزی را بگویید که دیگران نمی‌خواهند بشنوند. بدون این آزادی، دیگر آزادی واقعی وجود ندارد.

تاریخچه سانسور در غرب طیف متنوعی از حوزه‌ها از فرهنگ و هنر تا سیاست را شامل می‌شود
سانسور؛ از فیلم تا صنعت داروسازی

سانسور در هالیوود

قوانین سانسور فیلم در آمریکا در سال ۱۸۹۷ تصویب و از آن زمان نمایش برخی فیلم‌ها ممنوع اعلام شد. سانسور فیلم در هالیوود تا دهه ۱۹۸۰ به صورت دستوری ادامه داشت. تولد یک ملت (۱۹۱۵)، عجیب‌الخلقه‌ها (۱۹۳۲) و... از جمله فیلم‌هایی بودند که در آمریکا با محدودیت و ممنوعیت مواجه شد. با ظهور پلتفرم‌های نمایش فیلم مثل نتفلیکس و آمازون، سانسور شکل جدیدی به خود گرفت؛ مثلاً اینکه این شرکت‌ها ممکن است محتوا را بر اساس قوانین خاص خود تغییر دهند.

سانسورهای سیاسی

در کشورهای غربی نوع دیگری از سانسور نیز متوجه حوزه‌های سیاسی است. به‌طور کلی سانسور سیاسی زمانی رخ می‌دهد که رسانه‌ها اطلاعات حساس یا انتقادی درباره سیاستمداران، احزاب یا نظام حکومتی را به‌طور عمدی حذف یا تحریف کنند. در ماجرای جنگ عراق و افغانستان، رسانه‌های اروپایی و آمریکایی، تحت فشار دولت‌ها، بسیاری از گزارش‌ها درباره تلفات غیر نظامیان یا تخلفات نظامیان را سانسور کردند. در جریان رسوایی واترگیت که یک موضوع سیاسی درباره رئیس‌جمهور وقت آمریکا، نیکسون بود، در حالی که رسانه‌هایی مانند واشنگتن پست موفق به افشای این رسوایی شدند، بسیاری از رسانه‌های محافظه‌کار تحت فشار دولت از گزارش آن خودداری کردند.

سانسور اقتصادی

شرکت‌های بزرگ که اغلب منابع مالی رسانه‌ها را تأمین می‌کنند، نقش کلیدی در سانسور دارند. موضوعاتی که منافع این شرکت‌ها را به خطر می‌اندازد، به حاشیه رانده می‌شود؛ به‌عنوان نمونه در صنعت داروسازی، درباره عوارض جانبی داروها به ندرت بحث می‌شود و رسانه‌ها نیز در تبلیغات داروها، درباره عوارض جانبی آنها سکوت می‌کنند.

سانسور زمانی اتفاق می‌افتد که افراد یا گروه‌ها سعی می‌کنند دیگران را از گفتن، چاپ یا به تصویر کشیدن کلمات و عکس‌ها بازدارند. سانسورها با محدود کردن کلمات گفتاری، مطالب چاپی، پیام‌های نمادین، آزادی اجتماعات، کتاب‌ها، هنر، موسیقی، فیلم‌ها، برنامه‌های تلویزیونی و محدودسازی فضای مجازی صورت می‌گیرد.

تاریخچه سانسور در دوران جدید

از زمان اختراع چاپخانه، گروه‌های مختلفی در غرب برخی کتاب‌ها را ممنوع یا سعی در محدود کردن آن کردند. برخی از آثار نوشتاری سانسور یا محدود شده در کشورهای غربی عبارتند از: کتاب مقدس مسیحیان (در سال ۲۰۰۹ در بخشی از آرتش آمریکا)، فرهنگ لغت میراث آمریکایی (در دهه ۱۹۷۰)، رمان قلبم را در زانوی زخمی دفن کنید، کشتن مرغ مقلد و برخی آثار دیگر... در سال‌های مختلف دچار مشکلاتی شدند.

سانسور در حوزه موسیقی

باید توجه داشت که سانسور در غرب و آمریکا تنها محدود به آثار نوشتاری یا کتب نبوده، بلکه در سایر حوزه‌ها نیز دیده شده است؛ از جمله در غرب، سبک «پ» و «راک‌اند رول» بیش از سایر انواع موسیقی با سانسور مواجه شده است. البته پیشنهاد سانسور موسیقی به جمهوری افلاطون برمی‌گردد. در دهه ۱۹۷۰، برخی افراد فکر می‌کردند که آهنگ‌های ضدجنگ باید سانسور شوند.

دوره تشدید سانسور در آمریکا

پس از حملات القاعده در ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ و تصویب قانون میهن پرستی در آمریکا، این کشور با چالش‌های جدیدی برای آزادی‌های مدنی مواجه شد. به بهانه مبارزه با تروریسم، سازمان‌های دولتی افراد منتقد دولت را هدف قرار دادند و سعی در محدود کردن منتقدان کردند. دستگیری افرادی که مظنون به ارتباط با تروریست‌ها بودند، پس از ۱۱ سپتامبر در آمریکا بارها صورت گرفته است.

سانسور نظامی و امنیتی

در مواردی که منافع نظامی یا امنیتی مطرح است، سانسور درباره مسائل امنیتی و نظامی صورت می‌گیرد؛ به‌عنوان نمونه در جریان جنگ اخیر عربستان علیه یمن، رسانه‌های غربی و آمریکایی کمتر درباره تبعات ادامه جنگ یمن گزارش تهیه می‌کردند، چون آمریکا حامی و تأمین‌کننده اصلی تسلیحات است. بسیاری از گزارش‌های اماراتی در این جنگ بود. همچنین در اوایل جنگ ویتنام، بسیاری از گزارش‌های رسانه‌ای درباره وحشی‌گری‌های ارتش آمریکا سانسور شد اما پس از مدتی، فشار افکار عمومی باعث شد حقیقت آشکار شود.